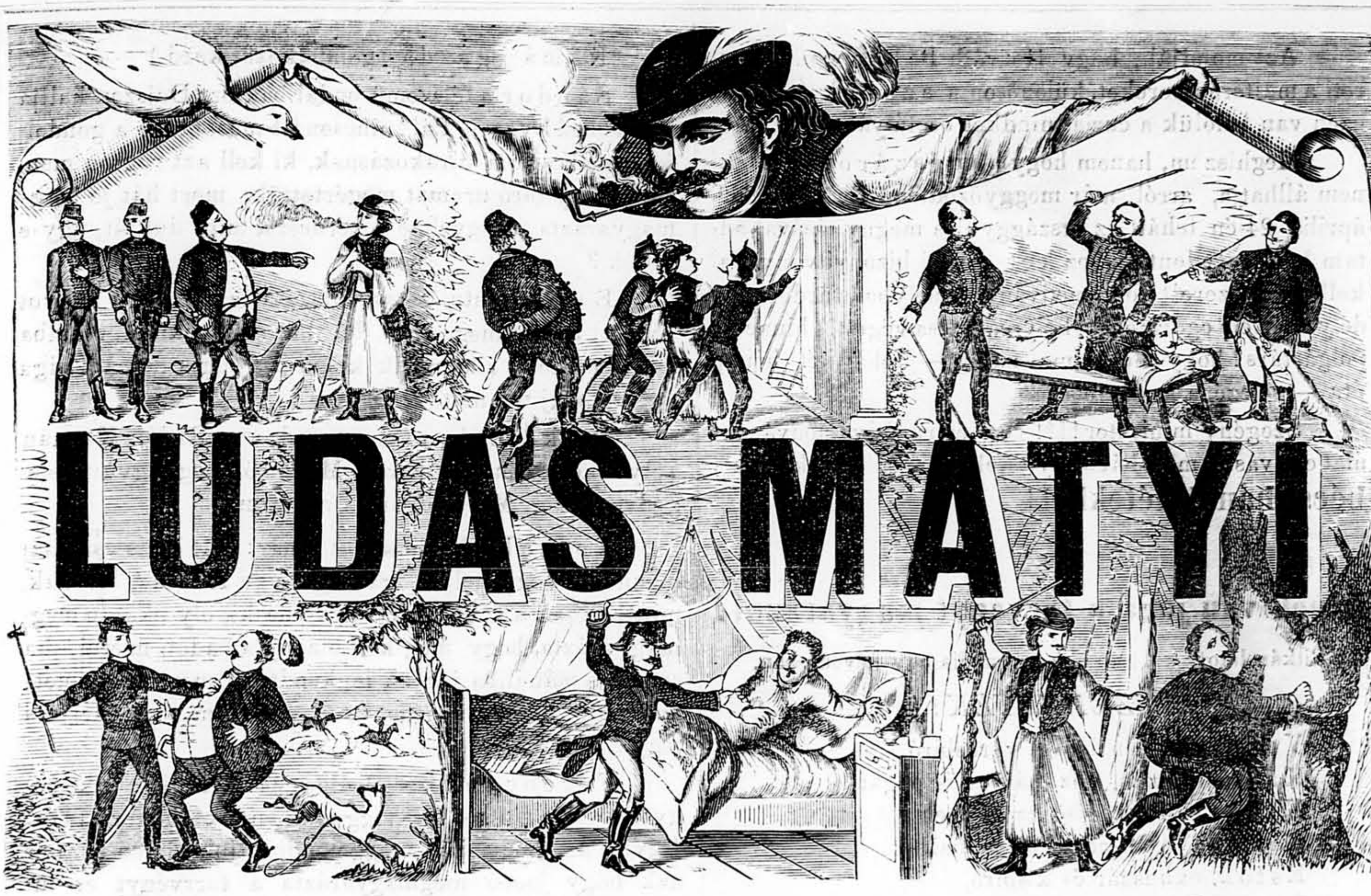

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, junius 20. 1869. 24. szám.

Gyüjtőknek ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Fricskák.

A felsőbiróságok tehát már szervezve volnának, még pedig a kormánylapok szerint „a z o r s z á g m e g e l é g e d é s é r e" ; s ha végig nézzük a névsort, ott találjuk a hajdani Bach, Schmerling és Pálfi rendszer hirneves férfiait koszoruba füzve.

Olyanformán van biz ezekkel az ország m e g e l é g e d v e : hogy köszöni szépen, nem kér belőlük többet, mert hát tökéletesen j ó l l a k o t t v e l ü k.

De hogyis ne lakott volna jól velük, midőn a legfőbb törvényszék érdemes tagjául a többek közt Hengermüller ur is kineveztetett.

Mit tudhatta az igazságügyminiszter! hogy ez az ur, az által szerzett érdemeket ily diszes méltóságra, hogy a magyarnak legdühösebb ellensége s legveszettebb germanizátora; hogy Kossalkó! a Haynau korszakban Batthiány Lajos vésztörvényszéki birája hozzá képest csak ártatlan bárányka!

Szegény miniszter! mit tehet ő róla, midőn annyit kell küzdenie azokkal a.. b é c s i h a n d b i l é t e k k e l?

Egy szorgalmas, igazságszerető és szolgáltató biró pedig azért maradt ki a curiális szervezésnél, mert hát agglegény létére karonfogva sétálgatott ki a városligetbe egy oly hölgygyel, ki már számos évek óta háza tájékára felügyel.*)

Szegény miniszter!! maga is agglegény ugyan, de hát mit tehet ő egy másik becsületes agglegényért, mikor annyit kell küzdenie azokkal a ... **bécsi handbilétekkel** ??

Ország világ tudja már, hogy Majláth és Melczer ő excellentiáiknak dérogált egy csizmadia fiának tenyerébe letenni az esküt, s most aztán azzal ütik el a törvényellenes mulasztást, hogy hát nem is lettek erre felszólitva. Még utóljára a sül ki, hogy Majláth és Melczer uraknak van igazságok, és az igazságügyminiszter kövesse meg a kocsisát.

„Szegény" Hováth Bódi!!! valóban „szánandó" az olyan miniszter sorsa, kinek annyit kell küzdenie azokkal a ... **bécsi handbilétekkel.**

---

*) Hány kanonok, püspök és érsekre alkalmazhatta volna ezt az eljárást Eötvös a kultusminister? lám ő nem tette.

A szedő.

☞ Ezen számhoz van mellékelve a „**Ludas Matyi**" és „**Népszava**", a magyar nép legkedveltebb lapjainak e l ő f i z e t é s i és megrendelési ive. (**Mutatványszám.**)

Azt mondják, hogy Horváth Bódi roppantul szereti a mesterembereket, különösen a szabókat, egész czéh van belőlük a curia mindkét osztályánál?

Meghiszem, hanem hogy a mészárosokat ki nem állhatja, arról már meggyőződtem. Én még 1869. április 24-én tehát az országgyülés megnyitásával adtam be ő excellentiájához két orvosi bizonyitványnyal kellően felszerelt folyamodványt, melyben fürdő-engedélyt kértem egészségem helyreállitása végett, s hinnéd-e polgártárs! hogy még a mai napig — tehát két hónap óta — se széna se szalma?

Szegény miniszter!!!! nem ér rá folyamodványomat elolvasni, mert hát annyit kell küzdenie azokkal a . **bécsi handbilétekkel**!

Kinek van joga a törvényt magyarázni?

Ritkán látott ko.. ko.. ko.. média egy felvonásban.

SZEMÉLYEK:

Verebesi András, városbiró.
Kámán gazda, tiszaháti civis pógár.
Nyaraló Pál, első tanácsbeli.
Sándor, a félszemü budai bakter.
Estók, exhuszár és kisbiró,
Ivóka Zsiga, másik kisbiró
Kerge Pali, kicsapott tanár s honvédcsufoló.
Öreg Ferencz, a község hadnagya.
Radó K. statiszta.

Tisza — háti pógár. Jaó napot, nemzetes biró uram! enye na, bekár hógy nincs együtt a tanács.. szerettem vaóna, ha megmagyarázták vaóna kigyelmetek nekem „mi a az az egyenes adó?“ osztán meg „mi az a mellékes adó?“ a feki egye meg.

András biró. Minek ide a tanács, megmagyarázhatom én azt kemednek, Kámán gazda tüstint... de még is várjon csak keemed, hadd gondolkozzam egy kissé rajta..... (annyi ideig gondolkozik, hogy beillik egy hétnek.) Hát értse meg keend Kámán gazda! „mikó a gatya szárra verik kendnek a 25-öt, az az egyenes adó; mikó pedig rajt hagyják kenden a nadrágot, és ugy verik kendre a 25-öt, az a mellékes adó. Érti hát má kend Kámán gazda? Na ha érti keend, most hát keed mondja meg nekem, hogy ha keed kittsigeskedik abba, hogy ez egyenes adóját fizesse é keend vagy pedig a mellékest, a gatyájára veret hetem-e kendnek a 25-öt vagy pedig a nadrágjára?

Kámán gazda: Várjon csak kigyelmed biró uram! hadd gondolkozzam én is egyet.

Nyaraló Pál: Ugy van, hadd gondolkozzik Kámán gazda.

András biró: Jó, nem bánom.. legyen; várok hát no...

Kámán gazda (gondolkozni kezd.)

Sándor a félszemü budai bakter: Dejszen hallja kigyelmed Nyaraló Pál! nincsen itt most helye a gondolkozásnak sem a várakozásnak, ki kell azt rögtön mondani, hogy biró uramat megértettük, mert hát jó megmagyarázta űkigyelme a kérdést a mint dukált, ugy-e Estók?

Estók (rutul összve huzza a száját s egy nagyot röhög.) Bizom meg.. hü hü hü (könyökivel oldalba löki a mellette álló másik kisbirót s sugja neki) Zsiga te! csácsogj má nó te is...

Ivóka Zsiga (szót fogad s a Radói Kálmán kölyökkel lármázni kezd.) Megbizó, megvagyunk elégedve torkig. Mit szól hozzá rektram?

Kerge Pali kicsapott tanár: Hát én is csak azt mondom, hogy teljes igazsága van András birónak, mintha csak a számbul kapta volna ki, oly okosan megmagyarázta, hogy meg kell bizony az adót fizetni, ha rongyos mándliba járnak is kendtek, mert a németnek arra „nagy szüksége van“, punktum, ezt tartja a lógyika.

Ferencz a község hadnagya: Érrtsik meg kögygyölmötök a dollgot, két vígge van ennek a historriának. Egyik az, hogy hát meggmondhattjuk birróó urramnak hogy joooó megmagyarázta a törrvényt és mi hölybe is hagyjuk azt a mit mondott.. hannem Kálmán gazdának is köne ennngeddnönk egy kis iddöt arra, hogy gondolkozhassék.

Kámán gazda: Ha mán nem engednek kigyelmetek gondókoznyi, akkó azt se mondom meg, hallák kigyelmetek, hogy megirtettem e biró uramat vagy se.

András biró: Hiszen Kámán gazda, kend is el várakozott mig én gondókoztam.. üsse a kö na.. hát mán csak magam is elvárok egy kis ideig szivesen... de lássa Kámán gazda, ezeknek a füleseknek kedvit se lehet ám megtagadnyi.

Mamelukok (roppant lármával): Ugy van! ugy van! „Szavazzunk“!

Öreg Ferencz: Pörszö hogy ugy van, töhát most márrr a ki mögirrtötte, hogy ugy van és megg van azzal öligedve, a mit a birró urr mondott, töhát álljonn föö.

Kámán gazda: Nem ugy van, annak nem állok neki, hanem egyenkint mondja meg mindenki a villeményit. Igen-e vagy nem?

Mamelukok: Igen..

Kámán gazda. No ha igen, akkor jó.. hát nem szóllok most semmit, hanem hiszen lesz még arra jó idő, mikó elmondom én mindazt, ami a bögyömbe van. Isten áldja meg kendteket.

Mind (morognak.)

Fővárosi életkép.

Köcskeméti polgár: Instállom alássan a nagyságos ifju urakat, nem tudnák megmondani, hol találhatnánk mög a „Népzászlója“ tekintetes szerkesztőjét.

Áldor: Hát édes atyámfia, miért keresi?

Köcskeméti polgár: Hát mi bizon az ujságot szeretnénk kiváltani.

Ormódi: Hisz atyafi épen itt....

Áldor (belevág): itt az egyetemtéren 4-ik szám alatt lehet előfizetni a „Népzászlójára“.

Köcskeméti ifju polgár (magában): Valjon végig van ezeknek a nagyságos uraknak a fejök abban a kalapban.

Ormódi (midőn már elhagyták a polgártársakat): Miért nem ismertetted meg magadat a polgártársakkal?

Áldor: Bolond! ha megmondom, hogy én szerkesztem a „Népzászló“-ját, meg sem állott volna a „Népszava“ kiadó hivataláig.

Pattantyúk.

A kormánylapok szerint Erdélyben is szép sikerrel foly a honvédverbunk. Eddigelé 17 darab kiéhezett önkéntest fogtak s ezen kadsereg... (pardon Kerkápolyi uram) akarom mondani hadcsapat, már mozgóvá is tétetett Pest felé. No most gyere hát muszka! ha kurázsid van. “

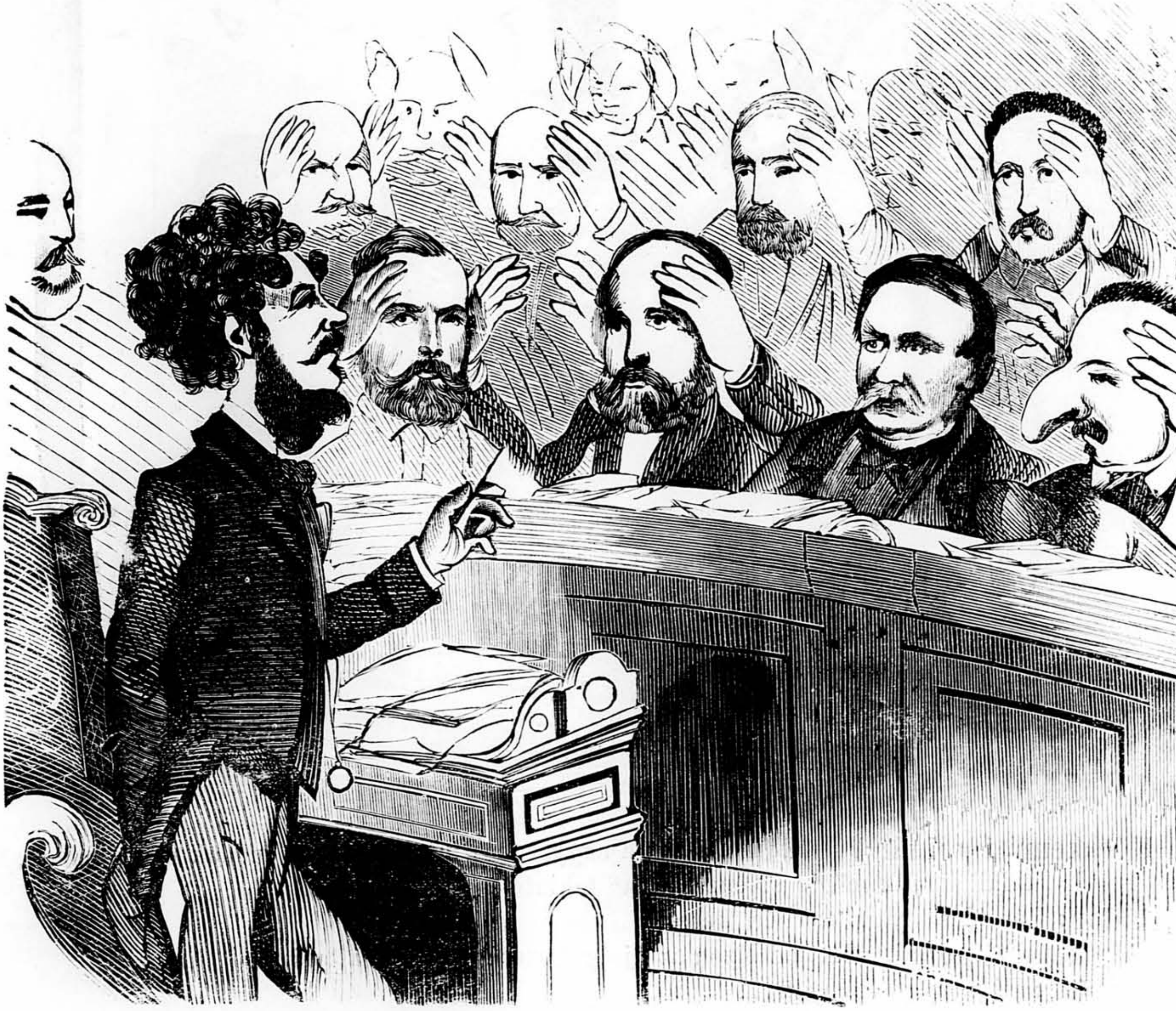
*

Mégis csak gonosz egy csont ez az ellenzék, először mint tigrisek csak körmeikkel marczangolták a minisztereket. Ez nem volt elég, neki estek s a temesvári hasábfákkal verték őket; most már ez is kevés, kapják magukat, vasuti sinekkel verik agyba főbe a kormányt, ez már csakugyan mokra tempó tőlük. Szegény miniszterek! szánandó kormány!

*

Országgyülési

I

A jobboldal fizonomiája, midőn a miniszterelnök beszél.

No, lesz hát már — a Pesti Napló szerint — szabadelvüen szervezett vármegye.

Hallgass baloldal.. te ugyan le vagy főzve. Hogyhogy? Hát ugy, hogy a közigazgatási tisztviselőket Horváth Bódi kegyelméből választhatjátok még egy darabig; a birákat pedig már majd csak az uj javaslat szerint fogják kinevezni.

*

No lesz hát jutalom az esküszegő választási elnököknek!!..

*

Egyébiránt szabad lesz politikai dolgokban vitatkozni a megyeház alatt lévő kávéházakban..

Mintha bizony eddig nem lett volna szabad?

*

Lesz a megyének kérvényezési joga is.

Mintha eddig nem lett volna egyes embernek is?

*

A minisztérium rendeleteit felelős közegek fogják végrehajtani.

Persze (a minisztereknek) felelős közegek?

*

Hallgass hát már most nagypipáju kevés dohányu magyarom! itt van a nagyszerü reform!...

Nesze semmi, fogd meg jól!

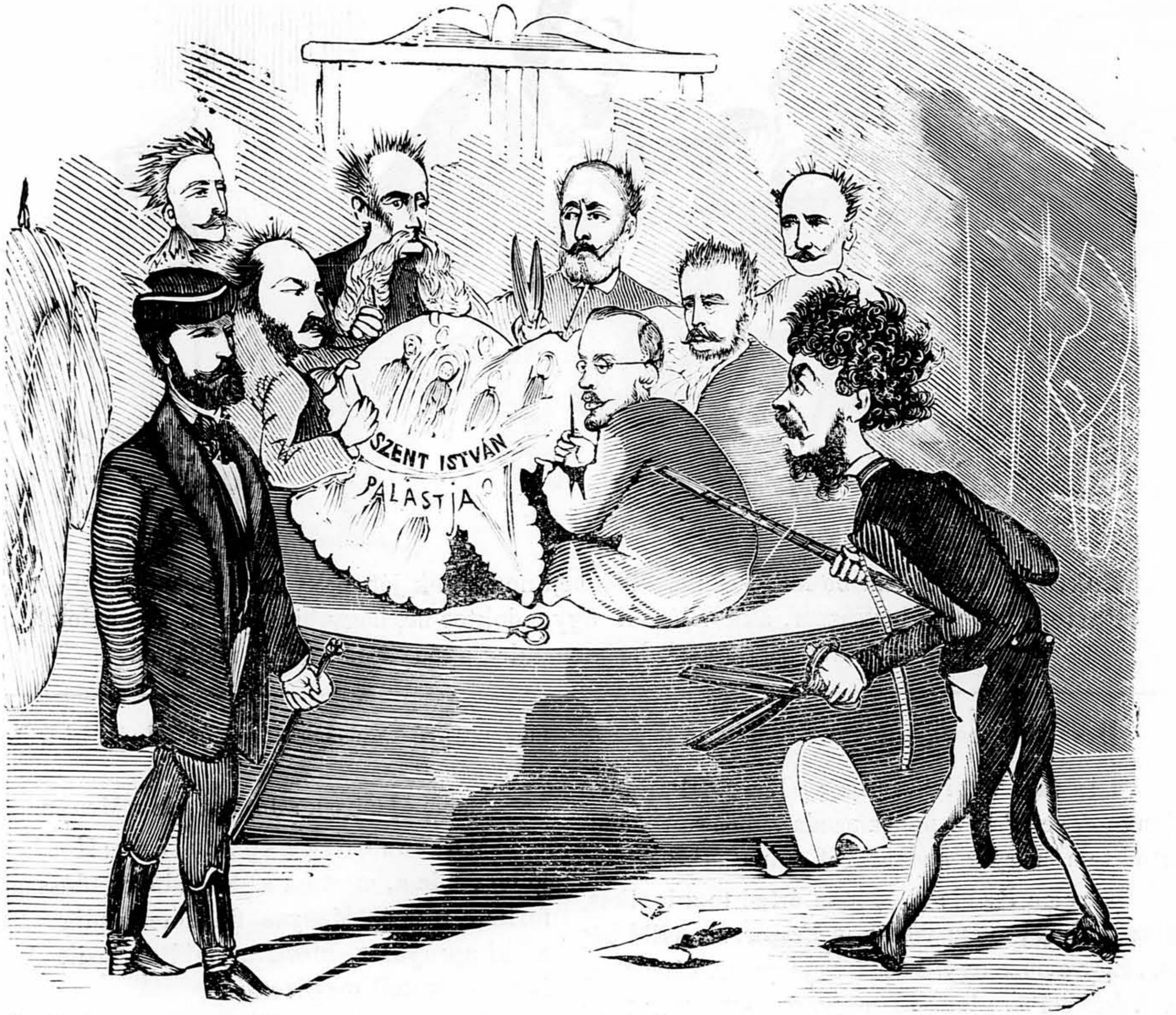
Jótékony adakozás.

Tóth Kálmán a „Bolond Miska" 10 éves jubileumának egész tiszta jövedelmét Miska mexikói császárnak állitandó em'ékszobrára ajánlotta fel.

illusztrátiók.

II.

Várady Gábor beszédéhez.

András mester: Ha már nekem és legényeimnek az üstökét ugy megrázta, miért kiméli a tens ur ezt az egyet ni!

Kundschaft: Majd rákerül arra is a sor jövő héten, ne féljen. . csak elfuserolja a munkát.

Szemelvény.

A „Magyar Magyar" 9-ik füzetéből. Kuhn közös hadügyminiszter különös figyelmébe ajánlja Ludas Matyi.

„Az olasz parlamentben és sajtóban nagy a veszekedés, mert közhir szerint nehány parlamenti tag, sőt egy kormánytag is — lopott.

E tekintetben mi igazán szerencsés helyzetben vagyunk; minálunk ilyen botrány elő nem fordulhat, mert ha akadna is követ vagy kormánytag, ki lopni akarna, nem birna, mert van egy másik kormány, mely idejekorán mindent elvesz.

Ha az olasz miniszterium felett állana a bécsi miniszterium, bizonyos hogy az olasz ministerek sem lophatnának. A jó seprő után nincs mit seperni."

A doktor és patiense.

III.

Doktor : Önnek ezt be kell vennie, különben nem állok jót, hogy meg nem hal.
Patiens : De ha beveszem, akkor jót áll, ugy-e doktor ur, hogy bizonyosan meghalok? Köszönöm a kurát, majd csak homeopathice gyógyitom inkább magamat.

Diskurszusok az országházban.

Tisza-háti embör: (Kerge Palihoz.) Ennye enye Pali a ponczíusodat, hogyan mondhatod te a magyar hadsereget csapatnak?

Kerge Pali: Ej.. nem érted te a logikát, látszik, hogy nem voltál prófessor... halld hát no.. Egy ember ugy-e csak egy ember, két ember csak két ember; három, négy, öt sat. már több ember. 30...40 ember pedig ugy-e már tömeg? és igy a 800,000 egységes hadseregnek Magyarország általi kiegészitő része, nem lehet egyébb mint csak csapat, ergo a magyarnak nincsen hadserege.

Tisza-háti embör: No már látom, hogy igazán Kerge vagy te Pali, csakhogy még nem keringölsz, mint a bolondos birka.

* * *

Fináncz Menyus: Hallják e kigyelmetek, mit gondolnak? hát ha beváltanám a kigyelmetek apró adósságait és én adnék ki a helyett apró pénzt.

Mamelukok: Jó lesz biz a Menyus bácsi!

Móricz börze speculáns: Ho! ho! nem jó lesz biz a, mert ha a khendtek adóssága 10 forintot tesz és Menyos financier pedig 20 frtot ad ki aprópénzt, utóljára majd a másik 10 frtot is nekünk kell megfizetni.

Menyus. Várj mán Móricz no egy kicsit, lássák kigyelmetek ez a Móricz jól speculál, de roszul kálkulál; azt hiszi, hogy 3 meg 2 az 5, pedig csak négy.

Estók Huszár: Ugy van.. „szavazzunk".

Ferencz, a falu kolomposa: Ennye Estók! ne kiabálj mindig, hát mire szavaznátok, mikor még én se tudom, hogy három meg kettő öt-e vagy pedig négy? Aludjunk egyet reá.

Mamelukok: Jó lesz biz: éljen az inditvány. (horkolnak).

Egy aristokrata monologja.

Ugy tanit a demokrata, ugy tanit a demagog,
Hogy a népet illeti meg az uralom, — fenség, — jog,
Mikről eddig álmodni se merészelt a buta nép,
Átkozott tan, nem szeretem,—nem veszem be semmikép.

Ha a népnek — a tömegnek sajátja lesz a „fenség",
Mivé válik a sok földi mondva csinált istenség?
Oltárukról a tömjénfüst — a hizelgés majd elfogy,
És előttük térdre a nép hódolatból le nem rogy.

A nép most még,mint birkanyáj türelmes és nem nyakas,
Önérzete, ha felébred, — hajthatlan lesz mint a vas;
Nyakáról az önkény durva nehéz lánczát lerázza,
Nincs hatalom, nincs oly erő, mely többé leigázza.

Ha a nép jut „uralomra", vajh mi könnyen megesik:
Sok „kegyelmes heverő ur" magas polczról leesik;
A nyugdíjas dologtalan népzsaroló sáskahad:
Zsiros koncz és kenyér nélkül éh gyomorral elmarad.

Az uralom — nép kezében, — ha megszerzi, lesz szablya
Melylyel az a nagyok jogát oly kevésre leszabja,
Hogy magának maradjon meg mindenből a nagyobbrész
Akkor bizony születés, rang, — czim, rend, kereszt
mind elvész.

E csillogó rongyok pedig eltakarják ami rut,
És fűznek az üres főre gyakran babérkoszorut,
Megvakitják a világnak tisztán látó ép szemét,
Hogy aranynak — drága gyöngynek lássa azt, mi
csak szemét.

Sőt a mi több a születés, vagy „nagyságos" czimezet,
Érdem nélkül a legmagasb hivatalra is vezet,
„Hol a hiu gőg s henyeség munka nélkül kéjeleg",
„Mig az érdem munka mellett éhen — rongyban
szédeleg."

Papirrágó.

Baranyai krónika.

Történik vala pedig ezen eset azon időben, a mikoron a jobboldaliaknak választott népe, a szigetvári választókerületben buzgó lelkesedéssel üldözné a föld népét a baloldalra, hogy baloldali Z—r községnek jobboldali lelkésze (E—D) egy vasárnap délutánján kiméne Sz—ny puszta birtokos urához, M—r J—f urhoz, a ki őtet más vendégeivel egyetemben, kik ott jelen valának, az Ur nevében. és magyar barátsággal fogadá vala.

Lőn pedig, hogy a jámbor tiszteletes ur kelleténél nagyobb bőségét venné magához azon italnak, melyet egykor Kazinczinak nevezének vala, és hogy igen jól érezné magát. Olyannyira pedig, hogy nem volna tudomása arról, hogy immár az esti csillag hajnal csillaggá változódék. Gondolá pedig magában a tiszteletes ur, hogy ideje volna a hazamenésnek, mert immár este lészen, és megindula azon falu felé, melyben lakozik. Találkozik pedig ezen utjában nem messze, egy baloldali emmoneus ifjuval, a ki a földet szántja vala.

Minthogy pedig a tiszteletes ur azt hivé, hogy mind a nap Gibbeonban, mind pedig a hold Ajalon völgyében megállottak volna, miként ezt nekiek már Josue megparancsolá vala, és hogy még mindig vasárnap volna. És megbotránkozék azon, hogy immár tehát a baloldaliak, az Urnak szentelt napján is szántanának. Vevé annak okáért az ő botját, melyet kezében visel vala, és megveré azzal amaz ifjut, amiért vasárnapon szántani merészel, bár mint könyörge is amaz neki. És nevezé őtet földosztó gazembernek, és zengedezének ajkai korteshez méltó szidalmaktól, miként azt a tisztesség hozná magával.

Midőn eként az Ur békességét magyarázó dolgát elvégezé, méne ismét az ő utjára, hogy otthon családja körében sok mindenfélétől megnehezült fejét nyugalomra hajthassa. Azonban másképp vala ez már az ur által elvégezve. Mert ismét találkozik több baloldali emmoneusokkal, kik jövének és maguk között beszélgetnének, hogy M—r ur földjét maguk közt miként osztanák fel.

Ekkor tiszteletes E—s D—l ur, minthogy vala ő igen „erős", felpánczélozá kebelét a pusztákon száguldó nyulak higgadtságával és távozék gyorsan vissza M—r urnak az ő lakába, és szóla neki ilyetén szavakkal: „J ö n m á r a z o n b a l o l d a l i c s a p a t, m e l y a t e f ö l d e d e n l é s z e n m e g o s z t o z a n d ó, h o g y b é t e l n é k a z i r á s, m e l y e t a j o b b o l d a l i k r ó n i k á s o k e l ő r e m e g p r é d i k á l á n a k v a l a.

M—r J—f pedig, midőn az ablakon kitekintve meglátá azon csapatot, vevé a pálinka szeszes edényt és megkinálá belőle tiszteletes E—s D—l urat, hogy a nagy bátorságban megfáradott lelke megerősödjék és szóla hozzá ilyeténképen: „Azon emberek csakugyan azért jövének, hogy megosztakoznának az én földemen melyet nekik mivelés végett kijeleltem, mert magam beteges lévén, nem vagyok képes köztök felosztani."

Titkolja pedig és resteli vala a tiszteletes jámbor férfiju, hogy ő hétfői napon gondolá, hogy vasárnap légyen és hogy nem ugy osztoznának M—r földjén, miképen ők azt eleve hirdeték.

Te pedig jámbor olvasó, ki ezen sorokat olvasod, el ne beszéld senkinek ezen dolgot, mivelhogy ezt jobboldali lelkész cselekvé, s nyugodjál meg a sors azon rendelésében, hogy a mit ők cselekesznek, az mind igen jól vagyon.

Elizeus.

Szeretetadományok nyilvános nyugtája.

Óváry Pető ur gyüjtése folytán az egyptomi magyar egylet tagjaitól Kairóból és Alexandriából 127 és 1/4 frank küldetett hozzám. Ebből 61 és 1/2 frank B ö s z ö r m é n y i L á s z l ó s i r e m l é k é r e, 65 és 3/4 frank pedig T á n c s i c s M i h á l y részére.

Ez özvegeket mai napon az illetőknek átszolgáltattam. A t. adakozók neveit a ‚Magyar Ujság" és „Arany trombita" közölni fogja

Pest, junius 18. 1869.

M é s z á r o s K á r o l y.

Diskurszus

Mihály gazda és Iczik szomszéd között.

Mihály gazda: Pszt.. Pszt..

Iczik: Vósz iszt den dósz Mihály gazda?

Mihály: Titok.. titok szomszéd! titok.

Iczik: Tholán bizony khiötött Párisban a ribilliő?

Mihály: Pszt.. nem az.

Iczik: Tholán thán csakugyan igaz hallja khend hugy Kossuth Pesthen van incognito?

Mihály: Pszt... más, egészen más.

Iczik: Mundja hát khend khedves Mihály bátya! hamarusan, mert mingyárt megüt maus Todt a khiváncsiság.

Mihály: Hát thodja szomszéd, a kormányképes balközépi ellenzék épen 28, mond huszonnyolcz perszónából áll.. se több se kevesebb; de el ne árulja ám a titkot a szomszéd valakinek, mert Tisza és Ghiczi uram nagyon elpudeálnák magukat.

Mihály: Hát Németh Berczi fogas interpellatiójára megfelelt-e már Wenkheim ő excellentiája, szomszéd?

Iczik: Megbizuny azzal hallja khend, hugy a fugas khérdésre fugas inquisitorokat khöldött Hevesmegye nyukára. Már must uszthán ha a khépviselü beuszt harap thodja Mihály gazda, akkur a miniszther kétszeresen beusztol, t. i. harap is mar is hallja khend.

Mihály: No még az a Rákóczy János is derék becsületes ember lehet ám szomszéd!

Iczik: Hugy hugy Mihály gazda?

Mihály: Hát csak azért, mert az „Estilap" minden száma rakonczátlankodik vele.

Mihály: Ni ni szomszéd! igaz az, hogy a trieszti kikötőben czápák ólálkodnak, azért aztán meg van tiltva a tengeri fürdő, nehogy bekapkodják a jámbor fürdő vendégeket?

Iczik: Lehet benne valamí hallja khend! hanem alkalmasint csak magyaruknak nem szabad a fiumei tengerben fördeni, mert csak a magyarukra fáj a fuga a triieszthi czápának. Majd meglássa khend Mihály gazda, hogy az a trieszthi czápa még magát Fiumét is elnyeli elölünk.

Ludas Matyi gyorspóstája.

Pumpenmaiernek: Meglehetős, csakhogy mi nem akarunk kipfelhauzereskedni, sem germanizálni, szóval olvasóinknak töltött káposztát s nem spinót czuspajszt szeretünk tálalni. A képtárgyat illetőleg nem szükséges ide a rajz, csak az eszme egyszerü leirása. Egy kis hozzáadhatással talán adható lesz.

Különben a svagert áldja meg a Witzgott, hogy legyen szerencsénk máskor is.

A bicskei polgári kör részére: az „Arany Trombitára" a kezünk közt lévő nyugta szerint azonnal előfizettünk, hogy még egy számot sem kapott... nem a mi mulasztásunk.

Zih-nek: Csak félrőffel kurtábbakat; ritkán jó a hosszu tréfa.

Seres László honpolgárnak. Semmi tudomásunk sem volt róla, hogy ön Pestről Fülöpszállásra költözött, — néma gyermeknek pedig anyja sem érti szavát.

Helfy Ignácznak Milanóba: A „Magyar Magyar"-ra kiadóhivatalunknál 8 an fizettek elő 12 füzetre: A 8-ik és 9-ik füzetet tehát kérjük 8 példányban megküldeni, mivel eddig nem kaptuk s az előfizetők reclamálnak.

Szeretet-fillérek.

A reám rótt 600 frt pénzbirság fedezéséhez járultak:

A ref. kovácsházi népművelődési kör több tagja 2 frt 50 kr.

Bencze János Waálról 12 kr. Hámedly Ferencz Aradról 50 kr. Ujházy Mihály Világosról 1 frt;

Simon László ur gyüjtése Gelséről 1 frt 50 kr. Ehhez járultak: Simon László 50 kr. Bogdán Pál 30 kr. Boros József 20 kr. Fenusz Imre 20 kr. Niczinger Ferencz 20 kr. Fenusz Lajos 10 kr.

Tápió Szeléről elvbarátaim küldtek 2 frt 60 krt.

— Az öszveg tesz tehát 7 frt 12 krt.

Rokonelvü barátaim szives adományait tiszteletteljesen köszönöm,

Mészáros Károly.

Rajzoló: Blumberg | Felelős szerkesztő: Bényei István. | Kiadó-tulajdonos: Mészáros Károly. | Metsző: Huszka.

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.